

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਸਭ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਜੁਟਾਈ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਮਨੁੱਖ ਆਪਣਾ ਅਕਲ ਕੀਸ ਗੱਲ ਵੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਕਲ ਕੀਥੇ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਅਕਲ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਸ੍ਰਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾਉਣ ਵੱਚ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਤਾਂ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣਾ ਅਕਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ - ਪੂਜਯ ਬਣਨ ਵੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਪੂਜੇਗੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਪੂਜਯ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮੋ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਚੰਗਾ? ਦੋ ਚੀਜ਼ ਹੋਈ ਨਾ। ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਕਹਣਗੇ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੋਨੋ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਮਿਲੇਗਾ ਫਰਿ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਗਤੀ ਦੇ ਵੱਚ- ਵੱਚ ਗਿਆਨ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਗਤੀ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਵੀ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਵੀ ਕਲਯਾਣ ਦਾ ਅੰਤ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਭ ਦੀ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੋੜ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਜੋੜ। ਹੁਣ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਕੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨਗੇ? ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਬੁੱਧੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਜੋੜੀਏ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਜੋੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਰਿ ਗੁਰੂ ਗੋਸਾਈ ਹੋਰ ਕੀਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਚੰਤਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਵਿ ਮੀਰਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਗ ਜੋੜੀ। ਕੰਮ - ਕਾਜ ਕਰਦੇ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਘਰ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ - ਕਰਨਾ, ਖਾਣਾ - ਪੀਣਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਇੱਕ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨਾਲ ਜੋੜੀ। ਜਵਿ ਉਹ ਆਸ.ਕਿ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਸੂ.ਕ ਹੋ ਗਏ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫਲ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੋੜੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਤੇ ਉਚ ਸੱਚਾ ਤਾਂ ਪਰਮਪਤਿ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ.ਵਿ, ਪਰ ਕਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਦੇ, ਕਵਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕੀਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਵਿ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ! ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ.ਹੀ ਚੰਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੋ ਉਸ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭੁੱਲ ਗਏ ਸੀ ਤਾਂ ਫਰਿ ਹੋਰ ਕਵਿ ਜਾਣ ਸਕਣਗੇ। ਹੁਣ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ। ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਕਹੋ ਜਾਂ ਸਦਗਤੀ ਦੀ ਆਰਮੀ ਕਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਰਸਿਪਾਸਿਬਿਲਿਟੀ ਠਹਿਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਚੰਤਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭਾਸ.ਵਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਭਾਸ.ਵਾਂ ਵੱਚ ਚੰਤਰ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਸ.ਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਝੰਡਤ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੀ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਚੰਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬੜਾ ਸਹਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੋਲੇ ਵੱਚ ਵੀ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਸੀੜੀ ਸਰਿਫ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਬੋੜੀ ਭਾਰਤ ਤਮੋਪੁਰਧਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਮੋਪੁਰਧਾਨ ਤਾਂ ਸਭ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਸਰਵਸਿ ਦੇ ਖਿਆਲ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਬਾਪ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਰਚਤਾ ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਸੀ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਸਨ। ਅੱਛਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਕਵਿ ਮਿਲਿਆ? ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਦਵਾਰਾ ਮਿਲਿਆ। ਕਵਿ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ, ਇਹ ਕੀਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵੱਚ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਚੰਤਾ ਫਰਿ ਪ੍ਰਲਯ ਵੀ ਚੰਤੀ ਹੈ। ਰਜਿਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਚੰਤਰ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਸੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚੰਤਰ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਡਰੈਸ, ਫੀਚਰਸ ਆਦਿ ਹੋਰ ਹੋਣਗੇ। ਜੀਸ ਨੂੰ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਬੈਠ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਨਾਥ - ਸ੍ਰੀਨਾਥੀਨੀ, ਇਹ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਧੇ, ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਤਾਂ ਤਾਜ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਾਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਹੈ, ਨਾਕਾ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ। ਮੰਦਰਿ ਤਾਂ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਨਾਮ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਰੱਖਣਗੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ। ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਹਣਗੇ। ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦਾ ਘਰਾਣਾ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਘਰਾਣਾ, ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜੀਸ ਨੂੰ ਸਰਵਸਿ ਦਾ ਸੋ.ਕ ਹੈ - ਉਹ ਤਾਂ ਫਥਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਮੁੱਖ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਵੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਰਚਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਵੇਦ - ਸ.ਸਤਰ ਅਧੀਮਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਯਗ, ਤਪ ਆਦਿ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਸਭ ਨੇ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਅਜਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਜਵਿ ਚੋਟੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਕੀਥੇ ਤੋ ਵੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਫੜੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਰਸਤੇ ਫੜ - ਫੜ ਕੇ ਜਦੋਂ ਬੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਰਿ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਹੋ ਪਤੰਤ - ਪਾਵਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਗੈਰ ਪਾਵਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬੱਚ ਗਏ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਚੰਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਪੂਰਾ ਬਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੇਲੇ ਆਦਿ ਤੇ ਕੀਨੇ ਲੱਖਾਂ ਜਾਕੇ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੀਨੀ ਗੰਦਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੇ ਹੈ ਅੰਤ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਦੋ ਹੀਸੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣਗੇ ਸ੍ਵਰਗ, ਨਰਕ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅੱਧਾ - ਅੱਧ ਹੈ। ਉਪਰ

ਵੱਚ ਸਤੀਜੁਗ ਫਰਿ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦਵਾਪਾਰ, ਕਲਯੁਗ। ਕਲਯੁਗ ਵੱਚ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਮੁੰਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਾਮ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਤੱਖਿ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਰਿ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਕਹਾਣਿਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਫਰਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਸੁਵਰਗ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵੱਚ ਫਰਿ ਮਨੁੱਖ ਭਗਵਾਨ ਕਵਿੱ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ, ਜਦੋਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਤੋਂ ਸਤੀਜੁਗ ਹੋ ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਨਰਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਨਰਿਕਾਰੀ ਝਾੜ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਬ੍ਰਹਮ ਤੱਤਵ ਵੀ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਜੀਨਾ ਵੱਡਾ ਅਕਾਸ਼ ਹੈ। ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਸ਼ਿ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਐਰੋਪਲੇਨ ਆਦਿ ਵੱਚ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਸਮੁੰਦਰ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰ... ਅਕਾਸ਼ ਹੀ ਅਕਾਸ਼ ਹੈ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਸ਼ਿ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਕੀ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਅਕਲ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅਕਲ, ਸਾਇੰਸ ਦਾ ਘਮੰਡ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਚ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੀਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਅੰਤ ਪਾਵੇ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੂਜੇਗੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕੀਨਾ ਉਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸ.ਤੀਧਾਮ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਮੂਲਵਤਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਜਸਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਉਹ ਕੀ ਹੈ, ਕਵਿੱ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਫਰਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾਤੱਤਵ ਵੱਚ ਨਰਿਕਾਰੀ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਸਤੀਜੁਗ ਵੱਚ ਥੋੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੂਲਵਤਨ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਵਿੱ ਇਹ ਸਕਾਰੀ ਵਤਨ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਮੂਲਵਤਨ ਹੈ। ਵਤਨ ਕਦੀ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨਾ ਇਹ ਨਾ ਉਹ। ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਇਸ ਵਤਨ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਵਤਨ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਫਰਿ ਤਾਂ ਪੁਰਲੁਯ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪੁਰਲੁਯ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਰੱਖਣੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਖ.ਆਲਾਤ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣ ਅਸੀਂ ਕਸਿ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੀਏ। ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਜੁਟੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦੇਣ ਨਾ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਕਵਿੱ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਸੋ ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਦੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੱਖਣਾ ਪਵੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂਕਿ ਰਸਤਾ ਮਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੋ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਲਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਦਵਾਈਏ। ਰੂਹਾਨੀ ਖਦਿਮਤ ਕਰੀਏ। ਸਭ ਇੱਕ ਦੋ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਆਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਸੱਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੀ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਸਿਮਾਨੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ, ਹੁਣ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਪ ਨੇ ਸੱਖਾਈ ਹੈ। ਕਲਿਆਣ ਇਸ ਵੱਚ ਹੈ ਹੋਰ ਕਸਿ ਵੱਚ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵਵਿਹਾਰ ਵੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਤੋੜ ਨਭਿਉਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਾਕੇ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸੁਣਨਗੇ। ਕਈ ਤਾਂ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਕਫਨੀ ਪਾ ਦੇ ਅੱਖਰ ਸੁਣਾਇਆ, ਖਾਣਾ ਤਾਂ ਮਲਿ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੱਥਿ ਨਾ ਕੱਥਿ ਤੋਂ। ਕੋਈ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਜਾਵੇਗਾ, ਦੋ ਪੂਰੀ ਦੇ ਦੇਣਗੇ। ਫਰਿ ਦੂਜੇ ਕੋਲ ਜਾਣਗੇ, ਪੇਟ ਪੂਜਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ.ਹੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ, ਹਮੇਸ.ਾ ਨਰਿੰਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਹੁਕਾਰ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਉਠਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਬਣਵਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਉਕਿ ਗਾਂਵੜੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਮਨਸਿਟਰ ਆਦਿ ਸਮਝਣਗੇ ਕੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਚੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਸੁਣਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਹਾਂ, ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਰਿ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਕੱਟ ਨਕਿਲਣ ਵੱਚ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਕੋਈ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ.ਇਦ ਨਕਿਲ ਪਵੇ। ਆਤਮਾ ਪਓਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਰਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਛੱਡੇਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਸਾਰੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੱਲ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਈਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਰਾਈਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੱਚ ਜਾਸਤੀ ਸਰਵਸਿ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਵਰਾਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਲਖਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ 5 ਹਜ.ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਲਿ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਸ.ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਾਣਿਗੇ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ.ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਲਿ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਗੱਲ। ਪਰ ਜੱਦ ਕਸਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਇਹ ਬੈਠੇ। ਅਖਬਾਰ ਵੱਚ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਸਹੀ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਅਵਸਥਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਹਰਸ.ਤਿ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਅਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਮਜਿਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮੀਂਠੋ- ਮੀਂਠੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੋਰ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤੋੜ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਜੋੜਨੀ ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਜੁੜਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਰੂਹਾਨੀ ਖ.ਦਿਮਤਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਅਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਮਜਿਜ਼ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮੁਰਤੀ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਸੁਹਾਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਭਵ:

ਜੋ ਕਸਿ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬੋਲ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਕਸਿ ਹੋਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮ੍ਰਤੀ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਵੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੇ
ਮਤਲਬ ਕਸਿ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੇ ਝੁਕਾਵ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ ਇਸ ਸਮ੍ਰਤੀ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਸੁਹਾਗ ਦਾ ਤਲਿਕ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸੁਹਾਗ ਵਾਲੇ ਹੀ ਭਾਗਿਆਵਨ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਫਰਿ ਬਾਹਰ ਮੁੱਖਤਾ ਵੱਚ ਆਓ।
